

חוק הודעה לעובד (תנאי עבודה) (תיקון מס' 4), התשע"א-2011*

1. בחוק הודעה לעובד (תנאי עבודה), התשס"ב-2002' (להלן – החוק העיקרי), תיקון סעיף 2 בסעיף 2 –
- (1) בסעיף קטן (ג), במקום "שר העבודה והרווחה" יבוא "שר התעשייה המסחר והתעסוקה (בחוק זה – השר)";
- (2) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:
- "(ד) נמסר לעובד הסכם עבודה בכתב שנכללו בו כל העניינים האמורים לפי סעיפים קטנים (א) עד (ג), במועדים האמורים בסעיף 1, יהיה בכך משום מילוי חובתו של המעביד לפי סעיף 1."
2. בסעיף 5 לחוק העיקרי –
- (1) בכותרת השוליים, אחרי "שיפוט" יבוא "ותרופות";
- (2) האמור בו יסומן "(א)" ובסופו יבוא "והוא רשאי –
- (1) לפסוק פיצויים, אף אם לא נגרם נזק של ממון, בשיעור שייראה לו בנסיבות העניין;
- (2) ליתן צו עשה לתיקון ההפרה";
- (3) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
- "(ב) (1) מצא בית הדין לעבודה כי המעביד לא מסר לעובדו, ביודעין, הודעה לעובד על תנאי עבודה בעניינים שבסעיף 2, בניגוד להוראות סעיף 1, או המעביד לא מסר לעובדו, ביודעין, הודעה על שינוי בתנאי עבודה בעניינים שבסעיף 2, בניגוד להוראות סעיף 3, רשאי הוא לפסוק לעובד פיצויים שאינם תלויים בנוק (להלן – פיצויים לדוגמה).
- (2) פיצויים לדוגמה כאמור בפסקה (1) יהיו בסכום שלא יעלה על 15,000 שקלים חדשים, ואולם רשאי בית הדין לעבודה, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לפסוק פיצוי בסכום אחר; הסכום הנקוב בפסקה זו יעודכן ב־1 בינואר בכל שנה (בפסקה זו – יום העדכון), בהתאם לשיעור עליית המדד החדש לעומת המדד הבסיסי; לענין זה –
- "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;
- "המדד החדש" – המדד שפורסם לאחרונה לפני יום העדכון;
- "המדד הבסיסי" – המדד שפורסם בחודש יולי 2011.
- (3) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מזכותו של עובד לפיצויים או לכל סעד אחר לפי כל דין בשל אותה הפרה; ואולם בית הדין לא יפסוק פיצויים לפי סעיף קטן זה בתובענה ייצוגית כמשמעותה בחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006.²

* התקבל בכנסת ביום ג' באב התשע"א (3 באוגוסט 2011); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת – 408, מיום כ"ה בתמוז התשע"א (27 ביולי 2011), עמ' 244.

¹ ס"ח התשס"ב, עמ' 210; התשס"ט, עמ' 287.

² ס"ח התשס"ו, עמ' 264.

(4) בבואו לפסוק פיצויים לדוגמה למעביד בשל הפרת הוראות סעיפים 1 או 3 כאמור בפסקה (1), רשאי בית הדין לעבודה להתחשב בכך שהמעביד הורשע בשל אותו מעשה ובקנס שנגזר עליו, או בכך שהוטל על המעביד, בשל אותו מעשה, קנס מינהלי לפי חוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985³ (בסעיף זה – חוק העבירות המינהליות).

(5) בבואו להטיל קנס על מעביד שהורשע בעבירה לפי סעיף 4, רשאי בית משפט או בית דין לעבודה להתחשב בכך שנפסקו נגד המעביד, בפסק דין סופי, פיצויים לדוגמה לפי סעיף קטן זה, בשל המעשה שבשלו הורשע כאמור.

(6) בבוא מפקח שמונה לפי חוק העבירות המינהליות להטיל קנס מינהלי בשל עבירה לפי סעיף 4, או בבוא תובע מוסמך כמשמעותו בסעיף 8א לחוק האמור לדון בבקשה לביטול קנס מינהלי שהוטל כאמור, רשאי הוא להתחשב בכך שנפסקו נגד המעביד, בפסק דין סופי, פיצויים לדוגמה לפי סעיף קטן זה, בשל המעשה שבשלו מוטל עליו קנס מינהלי.

3. אחרי סעיף 5 לחוק העיקרי יבוא:

א. בתובענה של עובד נגד מעבידו שבה שנוי במחלוקת עניין מהעניינים לפי סעיף 2, והמעביד לא מסר לעובד הודעה שהוא חייב במסירתה כאמור בסעיפים 1 או 3, בכלל או לגבי אותו עניין, תהיה חובת ההוכחה על המעביד דבר העניין השנוי במחלוקת, ובלבד שהעובד העיד על טענתו באותו עניין, לרבות בתצהיר לפי פקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971⁴.

4. בסעיף 11 לחוק העיקרי, במקום "שר העבודה והרווחה" יבוא "השר".

5. תחילתו של סעיף 5(ב) לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 3(2) לחוק זה, ארבעה חודשים מיום פרסומו של חוק זה, והוראותיו יחולו על הודעות שיש למסרן לפי החוק העיקרי מיום תחילתו של הסעיף האמור ואילך.

שלום שמחון
שר התעשייה המסחר והתעסוקה

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

ראובן ריבלין
יושב ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

³ ס"ח התשמ"ו, עמ' 31.

⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.